

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 102.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789829056/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

paa Skrænten og stak mine Fødder ned i Vandet, kom de altid hen for at see paa dem.

Vilhelm hørte i Taushed paa hendes Beretning om hendes landlige Fornøielse; men Capitainen vilde lige til at bemærke Noget, da Døren idetsamme aabnedes og Felix og Cancellisten traadte ind.

Den Sidste forklarede med megen Vidtløftighed hvorledes han var vaagnet denne Morgen i betydelig Ængstelse over ikke at finde sin Fader kommen hjem; hvorledes han strax var gaaet ud, for om muligt at opdage, hvor han var bleven af, og hvorledes han endelig efter et Par Timers Streifen omkring tilfældig havde truffet Hr. Bearn, der havde opklaret ham Sagen, og at han nu var kommen for at afhente ham til Fru St. Clair efter Aftale igaar Aftes.

Capitainen forklarede derpaa sin Søn i al Godmodighed, hvorledes han havde glemt, hvor han boede; lod ham imidlertid vide, at han altid kunde spare sig den Uleilighed at ængste sig for hans Skyld, samt at han nu sad altfor godt til strax at reise sig, men meget heller vilde drikke en Kop Kaffe endnu hvor han var.

Vilhelm bad Cancellisten tage Plads, hvad denne ogsaa indlod sig paa, da han indsaa Umuligheden af at faae sin Fader bort saa snart; han modtog ogsaa en Kop Kaffe, som Augusta bød ham; men iagttog iøvrigt en vis fornem Tilbageholdenhed, ligesom han aldeles syntes at ignorere hendes Tilstedeværelse. Dette var ikke Tilfældet med Felix; thi saasnart han havde hilst paa Capitainen og Vilhelm, havde han sat sig hen til Augusta, og var nu dybt inde i en omstændelig Beskrivelse af Festen igaar Aftes, hvilken hun syntes at høre paa med udeelt Interesse.

Men, sagde han tilsidst, med alt dette er jeg dog ikke videre, end jeg var den Dag, jeg først talte med hende paa Gaden, og neppe saa vidt; thi hun vil aldeles ikke, at jeg maa tale til hende om min Kjærlighed. Men siig mig, Augusta, troer De, hun blev vred, om jeg gjorde det alligevel?

Augusta betænkte sig lidt, inden hun svarede:

Nei, thi hun vil dog vist gjerne at De skal elske hende; ellers talte hun ikke saameget med Dem.

Men troer De da, kjære Augusta, at hun elsker mig?

Hun saae ganske forundret ud:

Ja naturligviis, sagde hun, ellers brød hun sig ikke om Deres Kjærlighed.